

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזֹ: ב הִיתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: ה מִהַ־לְךָ
 הַיָּם כִּי תִגּוֹם הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוּר אַגְם־מַיִם חֲלֹמִישׁ לְמַעַיְנו־מַיִם:

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לֹא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמִתְךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אִי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מְעִשָׂה
 יְדֵי אָדָם: ה פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אָף לָהֶם
 וְלֹא יִרְיחוּן: ז יְדִיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיֶהוּ בְּגִרוֹנָם: ח כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ
 עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: י בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ
 בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יב יְהוָה יִכְרְתֵנוּ יִכְרְתֵנוּ
 יִכְרְתֵנוּ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרְתֵנוּ אֶת־בֵּית אֶהְרֹן: יג יִכְרְתֵנוּ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשִׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
 שְׁמִים לִיהוָה וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: יז לֹא הַפְתִּים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוּמָה:
 יח וְאַנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

אגרות קודש

ב"ה, י"ט שבט, תשכ"א

ברוקלין.

שלום וברכה!

...לכתבה איך אפשר למנוע הביטויים בלתי רצויים הנשמעים בכתתה.

יש להסביר - אשר כל אחד ואחת מבני ישראל, אהבת השי"ת אליהם עוד יותר מאהבת הורים לבן יחידם אשר נולד להם לעת זקנותם, וכתורת הבעשי"ט בזה, ועוד - אשר השי"ת עליו נאמר, הנוטע און הלא ישמע, אם יוצר עין הלא יביט, וכשמדברים טוב על בנו של המקום ב"ה - הרי הוא רואה מבטי ומקשיב הדבור תוכנו ואופן הדבור. ומובנת הזחירות שצריכה להיות בזה - שלא לפגוע במלך מה"מ הקב"ה.

ומכ"ש וק"ו, האם ה' מעיז מי שהוא לדבר לא כן על בנו של מלך בשר ודם בנוכחות המלך וכו'. ובודאי תוכל להוסיף ביאור והדגש בהאמור, ומה שיפעול עוד יותר - באם יתלו בכותל החדר בו לומדים סיסמא שתוכנה לפי ערך - התבונן מה שאתה מדבר כי עין רואה ואוזן שומעת וכו'.